

Artikel 3.

Stk. 1. Det paahviler den Anvisningsmyndighed, som modtager en Anmodning som omhandlet i Artikel 2, at yde den anmodende Myndighed Hjælp ved at undersøge Muligheden for at bistaa ved den begærte Arbejdsformidling.

Stk. 2. Saafremt der ikke findes egnet ledig Arbejdskraft i det Land, hvorfra Arbejdskraften søges, eller kan den tilbudte Arbejdskraft ikke beskæftiges, meddeler den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed, at Formidling ikke kan finde Sted.

Stk. 3. Saafremt den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed skønner, at der som Følge af Formidlingen straks eller inden for en nærmere Fremtid maa antages at ville opstaa Knaphed paa egnet hjemlig Arbejdskraft eller Arbejdsløshed inden for det Fag eller det stedlige Omraade, som omfattes af den ønskede Formidling, meddeler den centrale Arbejdsanvisningsmyndighed, at den ikke kan medvirke til Formidlingen.

Artikel 4.

Saafremt en ledig Arbejder gennem sit Lands centrale Arbejdsanvisning søger Arbejde i det andet Land, paahviler det Arbejdsanvisningen til det paagældende Lands centrale Anvisningsmyndighed at oversende saadanne Oplysninger om Vedkommende, som er nødvendige for, at en forsvarlig Arbejdsanvisning kan finde Sted, dog saaledes at Reglerne i Artikel 3 finder tilsvarende Anvendelse.

II. Arbejdstilladelse.

Artikel 5.

I de kontraherende Lande udkræves ikke Arbejdstilladelse for saa vidt angaar disse Landes Statsborgere.

III. Gensidighed inden for Sociallovgivning.

Artikel 6.

Stk. 1. Til Gennemførelse af øget Gensidighed inden for den nordiske Socialforsikring og anden social Lovgivning nedsættes

Artikel 3.

Mom. 1. Det åligger den arbejdsformidlingsmyndighed, som mottager en framställning enligt artikel 2, att bistå den hemställande myndigheten med att undersöka möjligheten att biträda vid den begärda förmedlingen av arbetskraft.

Mom. 2. Därest i den stat, varifrån arbetskraft sökes, icke finnes lämplig, ej sysselsatt arbetskraft eller den erbjudna arbetskraften icke kan beredas sysselsättning, meddelar den centrala arbejdsförmedlingsmyndigheten, att förmedling icke kan äga rum.

Mom. 3. Därest den centrala arbejdsförmedlingsmyndigheten finner, att det till följd av förmedlingen omedelbart eller inom en nära framtid kan antagas inträda knapphet på lämplig inhemska arbetskraft eller uppstå arbetslöshet inom det fack eller det lokala område, som beröres av den önskade förmedlingen, meddelar den centrala arbejdsförmedlingsmyndigheten, att den icke kan medverka till förmedlingen.

Artikel 4.

Därest en icke sysselsatt arbetare genom sin stats centrala arbejdsförmedling söker arbete i den andra staten, åligger det denna arbejdsförmedling att till den andra statens centrala arbejdsförmedlingsmyndighet om sökanden översända sådana upplysningar, som äro nödvändiga för att anvisning på lämpligt arbete skall kunna lämnas. Härvid skola emellertid bestämmelserna i artikel 3 äga motsvarande tillämpning.

II. Arbetstillstånd.

Artikel 5.

I de fördragsslutande staterna erfordras icke arbetstillstånd för medborgare i dessa stater.

III. Ömsesidighet beträffande sociallagstiftning.

Artikel 6.

Mom. 1. För åstadkommande av ökad ömsesidighet beträffande den nordiska socialförsäkringen och annan social lagstiftning